

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 8T/36/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2517010277
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Kondllová
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2018:2517010277.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Piešťany v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Andrea Kondllová a prísediacich Jozef Drinka a Eva Lechnerová v trestnej veci proti obžalovanému F. N. pre zločin úverového podvodu podľa § 222 odsek 1, odsek 3 písmeno a) Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 8. januára 2018 takto

rozhodol:

F.P. N., nar. XX.XX.XXXX M. W., trvale bytom W., prechodne bytom W., L.. K. Č.. X, u N. W., na slobode,
je vinný, že

v presne nezistenom čase dňa XX.XX.XXXX M. Č. T. M. A., S. Č.. X v budove V.-pal, v priestoroch B. E. sa pokúsil vylákať od spoločnosti B. E., P.. B.., N. W. Č.. XXXX/XXX, W. úver v celkovej výške 500.000 CZK (18.019,32 Eur) a to tak, že pri žiadosti o spotrebiteľský úver uviedol a písomným potvrdením o výške príjmu doložil, že je od XX.XX.XXXX zamestnaný v spoločnosti G. D., B.. T.. Y., so sídlom W., L.. V. Č.. XXXX/X (Č. T.) a že je užívateľ účtu číslo XXXXXXXXXXXX, vedenom vo H. A., pričom šetrením banky bolo zistené, že predmetné údaje sa nezakladajú na pravde, vzhľadom na to predmetnú žiadosť o úver banka zamietla a úver nevyplatila, nakoľko obžalovaný bol v čase žiadosti o úver nezamestnaný a nebol majiteľom účtu vo H. A.,

t e d a

dopustil sa konania, ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu, ktorého sa páchatel dopustil v úmysle od iného vylákať úver tým, že ho uviedol do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie a splácanie úveru a spôsobiť tak väčšiu škodu, pričom k dokonaniu činu nedošlo,

č í m s p á c h a l

zločin úverového podvodu podľa § 222 odsek 1, odsek 3 písmeno a) Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 Trestného zákona.

Z a t o s a
o d s u d z u j e :

Podľa § 222 odsek 3 Trestného zákona, § 37 písmeno m) Trestného zákona, § 38 odsek 4, odsek 5, odsek 7 Trestného zákona, § 41 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona, § 42 odsek 1 Trestného zákona na spoločný a súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona sa pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 odsek 2 Trestného poriadku sa zrušujú výroky o treste uložené mu:

- trestným rozkazom Okresného súdu Piešťany sp. zn. 1T/48/2015 z 25.6.2015,
- trestným rozkazom Okresného súdu Piešťany sp. zn. 2T/58/2015 z 17.8.2015,
- trestným rozkazom Okresného súdu Piešťany sp. zn. 16T/17/2016 z 15.4.2016,

ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom ku zmene, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry v Piešťanoch podala dňa 19.9.2017 na obžalovaného F. N. obžalobu pre zločin úverového podvodu podľa § 222 odsek 1, odsek 3 písmeno a) Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom vo výroku tohto rozsudku.

Dokazovaním vykonaným na hlavnom pojednávaní v neprítomnosti obžalovaného podľa § 252 odsek 2 Trestného poriadku, prečítaním výpovede obžalovaného z prípravného konania, prečítaním výpovedí svedkov W. Q., B. Š.C., R. F. a H. V. podľa § 263 odsek 2 Trestného poriadku, žiadosťou o spotrebiteľský úver z X.X.XXXX s úverovými podmienkami a štandardnými informáciami, súhlasom k nakladaniu s osobnými údajmi, potvrdením o výške príjmu zamestnanca, výpisom z bežného účtu obžalovaného vo H. A. od X.XX.XXXX do XX.XX.XXXX, fotokópiou občianskeho a vodičského preukazu, podstatným obsah trestného spisu V. T. W. A. Č.. K.-XXXXXX/TČ-XXXX-XXXXXX, najmä vyhodnotením kamerových záznamov s fotografiami, pripojeným spisom Okresného súdu Piešťany sp. zn. 1T/48/2015 v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie o súhrnom treste, pripojeným spisom Okresného súdu Piešťany sp. zn. 1T/58/2015 v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie o súhrnom treste, pripojeným spisom Okresného súdu Piešťany sp. zn. 16T/17/2016 v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie o súhrnom treste, správami a posudkami na obžalovaného a aktuálnym odpisom z registra trestov súd zistil skutkový stav tak, ako je uvedený vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Poškodená spoločnosť náhradu škody nežiadala, nakoľko k poskytnutiu úveru neprišlo.

Obžalovaný v prípravnom konaní využil svoje právo a k veci nevypovedal.

Z prečítanej výpovede svedka W. Q. vyplýva, že pracuje ako manažér v spoločnosti B. E. a zodpovedá za zisťovanie, prevenciu a šetrenie úverových podvodov. Dňa XX.XX.XXXX podával písomné trestné oznámenie pre podozrenie z úverového podvodu vo výške 500.000,- Kč, a to na klienta F. N. ale aj klienta B. Š., N.. XX.XX.XXXX na základe upozornenia pracovníčky R. F. z pobočky v A.. Tejto pracovníčke sa nezdala podoba oboch klientov na predložených dokladoch, preto ho požiadala o úplné preverenie žiadostí klientov, ktoré sprostredkoval externý pracovník H. V.. Preverení zistil nedostatky a odporučil oba úvery zamietnuť a ukončiť spoluprácu s pánom V.. Na to, aby klient od ich banky získal spotrebiteľský úver, musel byť zamestnaný, mať dostatočný príjem, nemohol byť vedený v databáze dlžníkov, musel predložiť dva platné doklady a doložiť potvrdenie o príjme zo zamestnania. Žiadosti k úveru obžalovaného vybavovala pracovníčka R. F. na základe odporúčenia pána V.. V prvej fáze kontrolovala všetky doklady na pobočke v A. a následne na jej žiadosť tieto doklady kontroloval on osobne v W.. Z dôvodu zistených nezrovnalostí na dokladoch o úver obžalovanému ani B. Š. úver poskytnutý nebol a ich banka úplne ukončila spoluprácu aj s pánom V..

Z prečítanej výpovede svedka B. Š.C. vyplýva, že vo veci využil svoje právo nevypovedať z dôvodu, že by si mohol privodiť trestné stíhanie.

Z prečítanej výpovede svedkyne R. F. vyplýva, že pracuje v B. E. M. W. M. A. a jej pracovnou náplňou je komunikácia s klientmi a vybavovanie bankových produktov, napr. úverov. Niekedy koncom januára 2015 ju telefonicky kontaktoval pán V., externý pracovník firmy W., ktorá im zabezpečuje klientov a obchody, že má klienta, ktorý by chcel úver od ich banky a že už má všetky potrebné doklady. Na to prišiel pán V. do pobočky niekedy koncom januára 2015 a predložil jej od klienta F. N., o ktorom si pamätá, že bol občanom B. T. fotokópie osobných dokladov a pamätá si aj, že riešili nejaký problém s číslom účtu u H. A., kde mal tento klient vedený účet. Problém bol v tom, že v bankových systémoch nemohli nájsť uvedené číslo účtu klienta N. L. H. A.. Pamätá si, že na kópiách osobných dokladov pána N. boli zle čitateľné údaje. Celú vec riešila s centrálou v W., ktorá odporučila úver zamietnuť, o čom informovala pána V., avšak

ten napriek tomu X.X.XXXX osobne za ňou aj s pánom N. a ešte ďalším mužom slovenskej národnosti prišiel do pobočky. Pán V. s pánom N. od nej žiadali podanie žiadosti o úver vo výške 500.000,- Kč, pričom pán N. predložil svoje osobné doklady a výpis z účtu vedeného u H. A., pričom si pamätá, že to bol ten istý účet, s ktorým bol predtým problém. Tiež jej bolo predložené potvrdenie o výške príjmu klienta N.. Keďže pán N. trval na žiadosti o úver, hoci mu bol predbežne zamietnutý, prijala jeho žiadosť ako aj priložené doklady s tým, že ho vyrozumie, či úver bude poskytnutý. Žiadosť o úver pána N. bola preverená centrálou a následne zamietnutá.

Z prečítanej výpovede svedka H. V. vyplýva, že F. N. bližšie nepozná, bol to jeho náhodný klient pri podnikaní, keďže je živnostníkom v oblasti finančného poradenstva a pracoval pre firmu W.. Niekedy koncom januára 2015 ho na emailovú adresu kontaktoval pán N. a požiadal ho o sprostredkovanie úveru bez ručenia v čo najvyššej výške, čomu najlepšie zodpovedala ponuka B. E., kde mohol klient požiadať o úver až 500.000,- Kč bez ručenia. Túto informáciu poskytol pánovi N. a súčasne mu oznámil, ktoré doklady pre žiadosť o úver bude potrebovať. Keď si tieto doklady pán N. zaobstaral, boli predložené banke, a to konkrétne B. E., pobočka A., pričom si nepamätá, či doklady niesol do banky on alebo tam bol už s klientom. Pamätá si však, že začiatkom februára 2015 sa s pánom N. osobne stretol za účelom vybavenia žiadosti na uvedenej pobočke banky. S pánom N. bol osobne v pobočke B. E. v A., kde jednali s nejakou pracovníčkou, ktorej doložili všetky písomnosti a pán N. osobne pred nimi podpísal žiadosť o úver. Meno tejto pracovníčky si nepamätá, táto však žiadosť prijala k schvaľovaciemu procesu. Následne bol bankou vyrozumený, že žiadosť o úver pána N. bola zamietnutá, čo mu aj oznámil. O vec sa viac bližšie nezaujímam.

Z trestného oznámenia B. E. z 12.2.2015 vyplýva, že interným šetrením banky bolo zistené, že účet vo H. A. klienta N. bol pravdepodobne pozmenený, nakoľko číslo účtu nie je deliteľné 11 a na internetových stránkach, kde je možné generovať IBAN, tento nie je možné vypočítať, preto usudzujú, že účet neexistuje. Spoločnosť G. D., s.r.o. nemá webové stránky a nemožno na ňu nájsť kontakt a telefónne číslo uvedené klientom nie je možné identifikovať ako kontakt na spoločnosť G. D., s.r.o.. Taktiež majú podozrenie, že občiansky preukaz č. B. XXXXXX je sfaľovaný, nakoľko z kópie je zrejme, že fotografia doň bola vlepená.

Dňa 03.02.2015 za B. E. overila R. F. a ako žiadateľ F. N. podpísal žiadosť o spotrebiteľský úver vo výške 500.000,- Kč, pričom v žiadosti je ako zamestnávateľ obžalovaného uvedená spoločnosť G. D., s.r.o. Toho istého dňa 03.02.2015 R. F. vystavila doklad o informáciách o spotrebiteľskom úvere, ktorý ako klient podpísal pán N..

Dňa 27.01.2015 bol F. N. podpísaný súhlas k nakladaniu s osobnými údajmi pre B. E., ktorý overila R. F.Č..

Na tlačive banky označenom ako Potvrdenie o výške príjmu zamestnanca bolo potvrdené, že obžalovaný je zamestnaný v spoločnosti G. D., s.r.o., W. s výškou príjmu 22.987,- Kč a to na dobu neurčitú, pričom mzda je mu zasielaná na účet vo H. A.. Potvrdenie bolo vystavené 29.01.2015.

Z dokladov predložených B. E. o účte obžalovaného vo H. A. vo forme výpisov z tohto účtu za obdobie od 01.10.2014 do 31.12.2014 vyplýva, že obžalovaný mal mať vo H. A. bežný účet a na tento účet mu bola mesačne bezhotovostným vkladom posielaná suma okolo 22.500,- Kč zo spoločnosti G. D., s.r.o. a okrem toho z tohto účtu boli vykonávané výbery z bankomatu.

B. E. boli okrem iného predložené aj fotokópie občianskeho preukazu č. B. XXXXXX a vodičského preukazu na meno obžalovaného, pričom z predložených dokladov je zrejme, že fotografia na občianskom preukaze nie je zhodná s fotografiou na vodičskom preukaze.

Z údajov registra obyvateľov vyplýva, že občiansky preukaz obžalovaného s číslom B. XXXXXX bol skartovaný a fotografia obžalovaného v registri obyvateľov sa zhoduje len s fotografiou na vodičskom preukaze.

Spoločnosť B. E. predložila doklady, teda žiadosť o spotrebiteľský úver, súhlas s nakladaním s osobnými údajmi ako aj výpisy z H. A. aj vo vzťahu k osobe B. Š..

Z vyhodnotenia kamerových záznamov B. E. a z nich vyhotovených fotografií vyplýva, že dňa 02.03.2015 v čase o 14:01 hod. boli kamerami banky zachytené dve osoby pri rokovaní s pracovníčkou banky, pričom malo ísť o klienta pána N., ktorý sedel oblečený a na hlave nemal pokrývku hlavy a tohto sprevádzal muž vo veku asi 25 rokov (H. V.), ktorý bol prítomný pri rokovaní s klientom N. ale aj klientom B. Š., ktorý bol na kamerových záznamoch zachytený dňa 02.03.2015 v čase o 13:39 hod.

Zo správ na obžalovaného vyplýva, že sa na adrese trvalého pobytu nezdržuje. V období od 14.7.2013 do 9.3.2015 bol obžalovaný vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie. Naposledy bol zamestnaný v spoločnosti H. E., a.s. do 20.10.2008. V registri priestupkov má za obdobie od 15.12.2013 do 18.5.2017 5 záznamov, z toho tri priestupky v doprave, za ktoré mu boli uložené blokové pokuty, jeden proti občianskemu spolunažívaniu a jeden majetkový priestupok, ktoré oba boli odložené.

Obžalovaný má 14 záznamov v registri trestov od roku 1993. Nezahladené má tieto odsúdenia pred spáchaním skutku v danej veci:

- Okresný súd Piešťany; rozhodnutie 9.10.1998; spis. značka 1T 110/98; § 9/2,247/1b,d,/2,248/1,251/1a Tr.z.; odňatie slobody nepodmienečne na 16 mesiacov v I. NVS; podmienené prepustenie 8.4.1999 Okresný súd Trnava spisová značka 1Pp 9/99 so skúšobnou dobou na 3 roky; nariadený výkon zvyšku trestu 26.6.2001; ochranné liečenie protitoxikologické, ústavné
- Okresný súd Piešťany; rozhodnutie 24.10.2000; spis. značka 2T 10/00; § 247/1a,/b/e Tr.z.; odňatie slobody nepodmienečne na 14 mesiacov v II. NVS; vykonanie trestu 5.6.2002
- Okresný súd Piešťany; rozhodnutie 20.4.2001; spis. značka 2T 43/01; § 247/2a,3a/4,9/2,238/1,2,9/2 Tr.z.; odňatie slobody nepodmienečne na 30 mesiacov v II. NVS; vykonanie trestu 5.12.2004; ochranné liečenie protitoxikologické, ústavné
- Okresný súd Bratislava 3; rozsudok 7.8.2008; spis. značka 3T 65/07; právoplatnosť 7.8.2008; § 171/1 Tr. zák.; upustenie od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na odsúdenie Krajský súd Trnava, 20.11.2007, spisová značka 3To 86/07
- Okresný súd Trnava; rozsudok 2.10.2008; spis. značka 7T 208/06; právoplatnosť 2.10.2008; § 212/2c Tr.z. č. 300/05 Zz v znení zákona č. 650/05 Zz; upustenie od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na odsúdenie Okresný súd Trnava, 22.3.2007, spisová značka 7T 208/06
- Okresný súd Trnava; rozsudok 2.10.2008; spis. značka 7T 208/06; Krajský súd Trnava; rozsudok 20.11.2007; spis. značka 3To 86/07; právoplatnosť 20.11.2007; § 212/2a, 194/1, 212/2a, 194/1, 212/1 Tr.z. č. 300/05 v znení zák. č. 650/05 Zz; odňatie slobody nepodmienečne na 2 roky v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia; ochranné liečenie protitoxikologické, ústavné; úhrnný trest
- Okresný súd Piešťany; rozsudok 20.9.2010; spis. značka 2T 198/09; Krajský súd Trnava; rozsudok 16.11.2010; spis. značka 5To 136/10; právoplatnosť 16.11.2010; § 20 § 172/1c, d Tr.z. 300/2005; odňatie slobody nepodmienečne na 4 roky v ústave navýkon trestu so stredným stupňom stráženia; vykonanie trestu 13.7.2013; ochranné liečenie protitoxikologické, ambulantné; prepustenie z ochranného liečenia 28.4.2015

Z pripojeného spisu Okresného súdu Piešťany sp. zn. 1T/48/2015 vyplýva, že obžalovaný bol trestným rozkazom Okresného súdu Piešťany č.k. 1T/48/2015-61 zo dňa 25.06.2015, ktorý si prevzal 20.07.2015 a ktorý nadobudol právoplatnosť 29.07.2015, uznaný za vinného z prečinu úverového podvodu podľa § 222 odsek 1 Trestného zákona, začo mu bol podľa § 222 odsek 1 Trestného zákona s prihliadnutím na § 36 písmeno l), § 37 písmeno m), § 38 odsek 2 Trestného zákona uložený trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov, ktorý mu bol podmienené odložený na skúšobnú dobu v trvaní 2 roky, pričom uvedeného skutku sa dopustil dňa 10.10.2013 v W., kde uzavrel so spoločnosťou E. H. S., a. s. zmluvu o poskytnutí pôžičky vo výške 1.000,- eur.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Piešťany sp. zn. 2T/58/2015 vyplýva, že obžalovaný bol trestným rozkazom Okresného súdu Piešťany sp. zn. 2T/58/2015 zo dňa 17.08.2015, ktorý si prevzal 28.12.2015 a ktorý nadobudol právoplatnosť 06.01.2016 uznaný za vinného z prečinu úverového podvodu podľa § 222 odsek 1 Trestného zákona, začo mu bol podľa § 222 odsek 1 Trestného zákona s prihliadnutím na § 36 písmeno l), § 37 písmeno m), § 38 odsek 2, § 42 odsek 1 Trestného zákona uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 16 mesiacov, ktorý mu bol podmienené odložený na skúšobnú dobu v trvaní 2 roky, pričom súd súčasne zrušil výrok o treste v trestnom rozkaze Okresného súdu Piešťany 1T/48/2015. Skutku uvedeného v tomto trestnom rozkaze sa dopustil dňa 09.01.2015 v W.Š. tak, že uzavrel so spoločnosťou V., s. r. o. zmluvu o pôžičke vo výške 500,- eur.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Piešťany sp. zn. 16T/17/2016 vyplýva, že obžalovaný bol trestným rozkazom Okresného súdu Piešťany č.k. 16T/17/2016 zo dňa 15.04.2016, ktorý si prevzal 19.04.2016 a ktorý nadobudol právoplatnosť 28.04.2016 uznaný za vinného z pokračovacieho prečinu úverového podvodu podľa § 222 odsek 1 Trestného zákona, začo mu bol podľa § 222 odsek 1 Trestného zákona s prihliadnutím na § 36 písmeno l), § 37 písmeno m), h), § 38 odsek 4, § 41 odsek 1, 3, § 42 odsek

1 Trestného zákona uložený spoločný a súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 28 mesiacov, ktorý mu bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu s probačným dohľadom v trvaní 3 roky, pričom súd týmto trestným rozkazom zrušil výrok o vine a celý výrok o treste uložený obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Piešťany sp. zn. 2T/58/2015 a súčasne aj výrok o treste uložený obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Piešťany sp. zn. 1T/48/2015. Skutkov uvedených v tomto trestnom rozkaze sa dopustil dňa 29.09.2014 v W., kde žiadal v pobočke Y. A. o poskytnutie spotrebného úveru vo výške 1.400,- eur a dňa 10.10.2013 v W., kde uzavrel so spoločnosťou E. H. S., a. s. zmluvu o poskytnutí pôžičky vo výške 1.000,- eur.

Podľa § 222 odsek 1, odsek 3 písmeno a) Trestného zákona, kto vyláka od iného úver alebo zabezpečenie úveru tým, že ho uvedie do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie úveru alebo na splácanie úveru, a tak mu spôsobí väčšiu škodu, potrestá sa odňatím slobody na tri roky až desať rokov.

Podľa § 37 písmeno m) Trestného zákona, priťažujúcou okolnosťou je to, že páchatel bol už za trestný čin odsúdený.

Podľa § 38 odsek 4 Trestného zákona, ak prevažuje pomer priťažujúcich okolností, zvyšuje sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Podľa § 38 odsek 5 Trestného zákona, pri opätovnom spáchaní zločinu sa zvyšuje dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu polovicu; v takom prípade sa ustanovenie odseku 4 nepoužije.

Podľa § 38 odsek 7 Trestného zákona, ustanovenia odsekov 4 až 6 sa nepoužijú, ak sa súčasne ukladá zvýšený úhrnný trest alebo súhrnný trest podľa § 41 ods. 2 alebo podľa § 42, ak by súčasné použitie týchto ustanovení bolo pre páchatel'a neprimerane prísne.

Podľa § 41 odsek 2 Trestného zákona, ak súd ukladá úhrnný trest odňatia slobody za dva alebo viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, spáchaných dvoma alebo viacerými skutkami, zvyšuje sa horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného o jednu tretinu; súd uloží páchatel'ovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody. (* Podľa nálezu Ústavného súdu SR č. 428/2012 Z.z. slová "súd uloží páchatel'ovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody" v texte za bodkočiarkou v § 41 ods. 2 Trestného zákona nie sú v súlade s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky.) Horná hranica zvýšenej trestnej sadzby nesmie prevyšovať dvadsaťpäť rokov a pri mladistvých trestnú sadzbu uvedenú v § 117 ods. 1 alebo 3. Popri treste odňatia slobody možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak by jeho uloženie bolo odôvodnené niektorým zo súdených trestných činov.

Podľa § 41 odsek 3 Trestného zákona, ak súd odsudzuje páchatel'a za ďalší čiastkový útok, ktorý tvorí súčasť pokračovacieho trestného činu, za ktorého iný čiastkový útok bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok, ktorý už nadobudol právoplatnosť, zruší v rozsudku skorší výrok o vine o pokračovacom trestnom čine a trestných činoch spáchaných s ním v jednočinnom súbehu, celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú v uvedenom výroku o vine svoj podklad. Súd pri viazanosti skutkovými zisteniami v zrušenom rozsudku znova rozhodne o vine za pokračovací trestný čin vrátane nového čiastkového útoku, prípadne za trestné činy spáchané s ním v jednočinnom súbehu, ako aj o spoločnom treste za pokračovací trestný čin, ktorý nesmie byť miernejší než trest uložený skorším rozsudkom. Súd prípadne rozhodne tiež o nadväzujúcich výrokoch, ktoré majú podklad vo výroku o vine. Ak je ukladaný trest za viac trestných činov, ustanovenia odsekov 1 a 2, § 42 a § 43 sa použijú primerane.

Podľa § 42 odsek 1 Trestného zákona, ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona, spolu s uložením súhrnného trestu súd zruší výrok o treste uloženom páchatel'ovi skorším rozsudkom, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom. V rámci súhrnného trestu súd uloží trest straty čestných titulov a vyznamenaní, trest straty vojenskej a inej hodnosti, trest prepadnutia majetku, peňažný trest, trest prepadnutia veci, trest zákazu činnosti alebo trest zákazu účasti na verejných podujatiach, ak bol taký trest uložený už skorším rozsudkom a ak tomu nebráni ustanovenie § 34 ods. 7.

Po vykonaní dokazovania súd zhodnotil dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či tieto obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní, alebo niektorá zo strán. Prihliadol pritom len na skutočnosti, ktoré boli prebraté na hlavnom pojednávaní a opieral sa o dôkazy, ktoré boli na hlavnom pojednávaní vykonané.

Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že skutok sa stal tak ako je opísaný vo výroku tohto rozsudku. Obžalovaný využil svoje právo a k veci nevypovedal. Svedok B. Š. využil svojho práva nevypovedať z dôvodu, že by si mohol privodiť trestné stíhanie. Obžalovaného zo skutku usvedčujú ostatné vykonané dôkazy, a to výpovede splnomocnenca poškodeného W. Q., svedkov R. F. a H. V., ako aj kamerové záznamy a listinné doklady.

Svedok H. V. uviedol, že ho koncom januára 2015 emailom kontaktovala osoba menom F. N. za účelom sprostredkovania úveru bez ručenia v čo najvyššej výške a keďže jeho požiadavke najviac zodpovedala ponuka B. E., tak klientovi oznámil, aké doklady bude potrebovať, na čo mu klient tieto doklady predložil a on ich doručil do pobočky banky v A.. Tieto skutočnosti potvrdzujú aj banke doručené doklady, a to potvrdenie o výške príjmu na meno F. N. od spoločnosti G. D., s.r.o. na tlačive banky vystavené 29.1.2015 ako aj súhlas k nakladaniu s osobnými údajmi podpísaný F. N. z 27.1.2015. Začiatkom februára 2015 sa osobne H. V. stretol s osobou menom F. N., ktorá s ním zašla do banky tu rokovali s pracovníčkou banky, ktorou bola R. F., ktorá si klientov pamätala a ich stretnutie v banke je zaznamenané aj na kamerové záznamy. Svedkyňa R. F. potvrdila, že ohľadom poskytnutia úveru vo výške 500.000,- Kč komunikovala s H. V. ako sprostredkovateľom a na základe doručených dokladov bolo poskytnutie úveru klientovi F. N. predbežne zamietnuté, napriek tomu dňa 3.2.2015 prišiel H. V. s osobou menom F. N. do banky v A. a žiadali o prijatie žiadosti o úver, pričom klient F. N. osobne dňa 3.2.2015 podpísal žiadosť o spotrebiteľský úver vo výške 500.000,- Kč ako aj doklad o informáciách o spotrebiteľskom úvere. Prítomnosť H. V. P. F. P. N. M. B. E. v pobočke v A. dňa 3.2.2015 v čase o 14:01 hod je zachytená aj na kamerových záznamoch banky, kde sa podoba klienta F. N. zhoduje s fotografiou F. N. v evidencii registra obyvateľov ako aj na predloženej a bankou vyhotovenej fotokópii vodičského preukazu na meno F. N.. Okolnosť, že fotografia na občianskom preukaze predloženej banke na meno F. N. nie je zhodná s fotografiou na vodičskom preukaze, fotografiu v evidencii obyvateľov a na kamerových záznamoch z banky zo dňa 3.2.2015, kde je podoba osoby menom F. N. zhodná, nijako nespochybňuje skutočnosť, že do banky sa dostavil obžalovaný, keďže jeho podoba na kamerových záznamoch je zhodná s fotografiou na vodičskom preukaze ako aj fotografiu v evidencii obyvateľov. Okrem toho občiansky preukaz s číslom B. XXXXXX je vedený v evidencii registra obyvateľov ako skartovaný, teda mohol byť predložený ako sfalšovaný, avšak identita F. N. je v tomto prípade dostatočne preukázaná ďalšími tromi dôkazmi, už spomínaným vodičským preukazom, fotografiou v evidencii registra obyvateľov ako aj na kamerovom zázname, teda je nepochybné, že o predmetný spotrebiteľský úver žiadal osobne obžalovaný.

Vo vzťahu k naplneniu skutkovej podstaty trestného činu úverového podvodu v štádiu pokusu mal súd z vykonaného dokazovania preukázané, že obžalovaný sa dopustil konania, ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu, keďže sprostredkovateľa H. V. požiadalo o sprostredkovanie úveru bez ručenia v čo najvyššej výške a predložil mu a následne aj banke všetky žiadané doklady pre poskytnutie úveru, pričom tohto konania sa dopustil v úmysle od B. E. vylákať úver, keďže osobne v banke podpísal žiadosť o spotrebiteľský úver na sumu 500.000 Kč, a to tým, že banku uviedol do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie a splácanie úveru, nakoľko preukázateľne doložil nepravdivý doklad týkajúci sa potvrdenia o zamestnaní v spoločnosti G. D., s.r.o., kde preverením banky bolo zistené, že táto spoločnosť nemá webové stránky, nemožno na ňu nájsť kontakt a telefónne číslo uvedené klientom nebolo možné identifikovať ako kontakt na spoločnosť G. D., s.r.o.. Taktiež doložil nepravdivé výpisy z účtu vo H. A. za tri mesiace, ktoré mali preukazovať, že mu je na tento účet poukazovaná mzda a sú vykonávané výbery z bankomatu, avšak preverením B. E. bolo zistené, že predmetný účet nie je deliteľný 11 a nemožno z neho vygenerovať IBAN. Uvedeným skutkom mohol obžalovaný spôsobiť väčšiu škodu, teda dosahujúcu najmenej 2.660 eur, keďže sa pokúsil získať úver 500.000 Kč, čo je v prepočte na eurá podľa kurzu platného ku dňu 3.2.2015 predstavuje sumu 18.019,32 eur, pričom k dokonaniu činu nedošlo, keďže po predložení všetkých žiadaných dokladov ich kontrolou boli zistené nezrovnalosti, pre ktoré banka žiadosť o úver zamietla.

Z hľadiska subjektívnej stránky trestného činu mal súd preukázaný priamy úmysel obžalovaného, nakoľko tento chcel spôsobom uvedeným v trestnom zákone porušiť záujem chránený týmto zákonom, keďže už sprostredkovateľovi uviedol, že má záujem o čo najvyšší úver bez ručenia a aj napriek tomu,

že žiadosť o úver bola predbežne zamietnutá, trval v banke na podaní žiadosti o úver, k čomu predložil aj falošné doklady preukazujúce jeho príjem zo zamestnania a účet vedený v inej banke.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd vychádzal z ustanovení § 34 odsek 1, odsek 4 Trestného zákona, pričom vzal do úvahy spôsob spáchania činu, jeho následky, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce okolnosti, priťažujúce okolnosti, osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Trest je právnym následkom trestného činu, a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionality trestu). Trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Obžalovanému bol aj s poukazom na ustanovenie § 34 ods. 6 druhá veta Trestného zákona uložený trest odňatia slobody, nakoľko horná hranica trestnej sadzby trestného činu, podľa ktorého bol obžalovanému ukladaný trest, prevyšuje päť rokov.

S prihliadnutím na predchádzajúce odsúdenia a čas spáchania skutku, za ktorý bol týmto rozsudkom obžalovaný uznaný za vinného, bolo potrebné obžalovanému uložiť spoločný a súhrnný trest vo vzťahu k trestom uloženými mu trestným rozkazom Okresného súdu Piešťany sp. zn. 1T/48/2015 zo dňa 25.6.2015, trestným rozkazom Okresného súdu Piešťany sp. zn. 2T/58/2015 zo dňa 17.8.2015 a trestným rozkazom Okresného súdu Piešťany sp. zn. 16T/17/2016 zo dňa 15.4.2016, nakoľko súd odsudzoval obžalovaného za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako boli súdom prvého stupňa doručené obžalovanému trestné rozkazy za iné jeho trestné činy. V tejto trestnej veci obžalovaný skutok spáchal dňa 3.2.2015, pričom vyššie uvedené trestné rozkazy boli obžalovanému doručené 20.7.2015, 28.12.2015 a 19.4.2016.

Súd tak ukladal súhrnný trest vo vzťahu k všetkým trom vyššie uvedeným trestom uloženým obžalovanému trestnými rozkazmi Okresného súdu Piešťany, a keďže jeden z trestov bol uložený ako spoločný, a to vo veci sp. zn. 16T/17/2016, pričom aj tento trest súd zrušil, bolo potrebné obžalovanému uložiť nie len súhrnný trest ale aj spoločný trest.

Obžalovanému súd ukladal súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu v zmysle § 41 odsek 2 Trestného zákona s prihliadnutím na Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. PL. ÚS 106/2011 uverejnený pod č. 428/2012 Z.z., a to podľa § 222 odsek 3 Trestného zákona, v sadzbe 3 roky až 13 rokov a 4 mesiace, nakoľko obžalovaný spáchal tri úmyselné trestné činy (jeden trestný čin vo veci 1T/48/2015, jeden pokračovací trestný čin vo veci 16T/17/2016, v ktorej bol zrušený výrok o vine a treste vo veci 2T/58/2015 a jeden trestný čin v danej veci), z ktorých jeden je zločinom (skutok v danej právnej veci), spáchaných tromi skutkami (jeden skutok vo veci 1T/48/2015, jeden pokračujúci skutok pozostávajúci z dvoch čiastkových útokov vo veci 16T/17/2016 a jeden skutok v danej veci).

Pri určovaní výmery súhrnného trestu súd vo vzťahu k všetkým posudzovaným skutkom nezistil žiadnu spoločnú poľahčujúcu okolnosť, keďže v danej veci sa obžalovaný nepriznal a svojho činu neolutoval, nemohol na túto poľahčujúcu okolnosť prihliadnuť, hoci sa vo všetkých ostatných konaniach priznal a činu olutoval. Pri ukladaní súhrnného trestu je pritom potrebné, aby poľahčujúca okolnosť svedčila v prospech obžalovaného vo vzťahu ku všetkým zbiehajúcim sa trestným činom. U obžalovaného vo vzťahu ku všetkým skutkom bola zistená jedna spoločná priťažujúca okolnosť, a to, že bol už za trestný čin odsúdený, pričom súd okrem ďalších nezahľadených trestov zohľadnil odsúdenie vo veci Okresného súdu Trnava sp. zn. 7T 208/06 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Trnava sp. zn. 3To 86/07. Okolnosť, že obžalovaný spáchal viac trestných činov súd ako priťažujúcu nezohľadňoval, keďže ukladal obžalovanému trest podľa § 41 odsek 2 Trestného zákona, kde už táto okolnosť je zohľadnená.

V danom prípade prevažuje pomer priťažujúcich okolností, čím by sa zvyšovala dolná hranica zákonom stanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu, avšak keďže súd u obžalovaného zistil opätovné spáchanie zločinu v danej veci vo vzťahu už právoplatnému odsúdeniu za zločin v konaní Okresného súdu Piešťany rozsudkom zo dňa 20.9.2010 sp. zn. 2T/198/09 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Trnava zo dňa 16.11.2010, sp. zn. 5To 136/10 za zločin spáchaný spolupáchatel'stvom podľa § 20, § 172/1c, d Trestného zákona, preto sa zo sadzby 3 roky až 13 rokov a 4 mesiace zvyšovala dolná hranica o jednu polovicu, pričom základom na zvýšenie je rozdiel medzi hornou a dolnou hranicou sadzby, teda súd by mal ukladať trest v rozmedzí od 8 rokov a 2 mesiace až 13 rokov a 4 mesiace.

S prihliadnutím na skutočnosť, že prečinom vo veci 1T/48/2015 bola spôsobená škoda 1.000 eur, pokračovaním prečinom vo veci 16T/17/2016 bola spôsobená škoda 500 eur, keďže jeden čiastkový útok vzťahujúci sa k úveru 1.400 eur bol v štádiu pokusu a v danej veci, kde bol spáchaný zločin vzťahujúci sa k úveru 18.019,32 eur bol tento taktiež v štádiu pokusu, má súd za to, že upravená trestná sadzba podľa

§ 38 odsek 5 Trestného zákona, teda v rozmedzí 8 rokov a 2 mesiace až 13 rokov a 4 mesiace, by bola pre obžalovaného neprimerane prísna, zohľadniac tak počet skutkov (celkovo 3, jeden pozostávajúci z dvoch čiastkových útokov) ako aj celkovo reálne spôsobenú škodu (1.500 eur), pričom pri zločine, ktorý obžalovaný spáchal v danej veci mu bola žiadosť o poskytnutie úveru už predbežne zamietnutá, teda obžalovaným vykonané všetky kroky k poskytnutiu úveru nemohli viesť k reálnemu poskytnutiu úveru, nakoľko banka si všetky doklady riadne overila. Vzhľadom k tomu, že súd súčasne ukladal súhrnný trest podľa zásad pre ukladanie úhrnného trestu podľa § 41 odsek 2 Trestného zákona, ustanovenia § 38 odsek 4 a 5 Trestného zákona nepoužil.

Hoci predchádzajúce odsúdenia obžalovaného za zbiehajúcu sa trestnú činnosť v rámci súbehu boli podmienené, súd pri ukladaní súhrnného trestu za všetky zbiehajúce sa trestné činy, prihliadnuc na osobu obžalovaného, ktorý už bol v minulosti veľa krát odsúdený za majetkovú trestnú činnosť, ale aj drogovú trestnú činnosť a príjmy má len z príležitostných brigád, má za to, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu páchatel'a je výkon trestu nevyhnutný. Obžalovaný bol dňa 13.7.2013 prepustený po 4 rokoch z výkonu trestu za drogovú trestnú činnosť, pričom v dňoch 10.10.2013, 29.9.2014, 9.1.2015 a 3.2.2015 spáchal majetkovú trestnú činnosť, z čoho je zrejmé, že ani dlhší výkon trestu nevedol k náprave obžalovaného a k ochrane spoločnosti pred ďalšími trestnými činmi obžalovaného.

Obžalovaného súd zaradil podľa § 48 odsek 2, písmeno b) Trestného zákona na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, nakoľko obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin, zohľadniac vykonanie trestu vo veci 2T/198/2009 dňom 13.7.2013.

Keďže súd obžalovanému ukladal súhrnný trest rozhodol súčasne podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona o zrušení výroku o treste odňatia slobody v trvaní 1 rok so skúšobnou dobou 2 roky uloženého mu trestným rozkazom Okresného súdu Piešťany sp. zn. 1T/48/2015 z 25.6.2015, o zrušení výroku o súhrnnom treste odňatia slobody v trvaní 1 rok a 4 mesiace so skúšobnou dobou 2 roky uloženého mu trestným rozkazom Okresného súdu Piešťany sp. zn. 2T/58/2015 z 17.8.2015 ako aj o zrušení spoločného a súhrnného trestu odňatia slobody v trvaní 2 roky a 4 mesiace so skúšobnou dobou 3 roky uloženého mu trestným rozkazom Okresného súdu Piešťany sp. zn. 16T/17/2016 z 15.4.2016.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Trnave. Odvolanie má odkladný účinok (§ 306 ods. 2 Trestného poriadku). Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámenie je až doručenie rozsudku (§ 309 ods. 1 Trestného poriadku).

Odvolanie môžu podať:

prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307 ods. 1 písm. a/ Trestného poriadku), a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308 ods. 2 Trestného poriadku), obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku), a to len vo svoj prospech (§ 308 ods. 2 Trestného poriadku),

príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priam týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308 ods. 2 Trestného poriadku), zákonný zástupca

obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308 ods. 2 Trestného poriadku),

štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345 ods. 1 Trestného poriadku),

poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku), a to v neprospech obžalovaného (§ 308 ods. 1 Trestného poriadku).

Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68 Trestného poriadku),

zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307 ods. 1 písm. d/ Trestného poriadku), (§ 45 ods. 1 Trestného poriadku).

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny, alebo že chýba.